

Atta unsar

Atta unsar, þu in himinam,
weihnai namo þein.

Qimai þiudinassus þeins.

Wairþai wilja þeins,

swe in himina jah ana airþai.

Hlaif unsarana þana sinteinan
gif uns himma daga.

Jah aflet uns,

þatei skulans sijaima,

swaswe jah weis afletam

þaim skulam unsaraim.

Jah ni briggais uns in fraistubnjai.

Ak lausei uns af þamma ubilin.

Unte þeina ist þiudangardi

jah mahts, jah wulþus, in aiwins

Amen

Atta unsar

Atta unsar, þu in himinam,
Fader vår, du i himlarna,

weihnai namo þein,
må helgas namn ditt,

qimai þiudinassus þeins,
komme rike ditt

wairþai wilja þeins,
varde vilja din,

swe in himina
så som i himmelen

jah ana airþai.
även på jorden.

Hlaif unsarana þana sinteinan,
Bröd vårt det dagliga,

gif uns himma daga,
giv oss denna dag

jah aflet uns,
och förlåt oss,

þatei skulans sijaima,
och förlåt oss, det som skyldiga vi äro,

swaswe jah weis afletam
såsom även vi förlåta

þaim skulam unsaraim,
dem skyldiga våra (oss)

Jah ni briggais uns in fraistubnjai,
Och icke (må du) bringa oss i frestelse

Ak lausei uns af þamma ubilin.
Utan lös oss av det onda.

Unte þeina ist þiudangardi
ty din är kungsgård

jah mahts, jah wulþus,
och makt och glans

in aiwins. Amen
i evighet. Amen

Atta utdött ord, finns i namnet *Attila* = Lille Far
unsar jfr ty *unser* **himinam** dativ plural

weihnai jfr *viga, vigsel*, jfr ty *Weinacht* = jul
fornsvenska *Vi* = helgedom (Frövi, Odensvi...)

þiudinassus innehåller stammen *diud* = folk,
som på svenska blir *tjod* i *Svi-tjod* = sveafolket.
På tyska *Deut-sch*

Wairðai sv *varda, ty werden*

ana ty *an*, sv *å* **airðai** ty *Erde*, sv *jord*

Hleif sydsv *lev* = bröd Ryska: *hleb*

aflet *avlåt*, jfr *avlat* / *avlatshandel*

skulans jfr *skuld* **sijaima** samma stam som i ty *sein*

lausei diftongen är ännu bevarad i got-
ländskans: *lausa* = lösa **ubilin** ty *übel*

þiudangardi sammansättning, jfr *þiudinassus* i 2. bönen

wulþus återfinns i nordiska gudanamnet *Ull(er)*,
kvarvarande i *Ulleråker, Ultuna*

Ur "Silverbibeln", *Codex argenteus*
översatt till västgotiska
vid slutet av 300-talet e Kr
av biskop Wulfila
Redovisat i "Svenska språkets historia"
dtp 2018: J Ahlén, *kulturprofil.se*